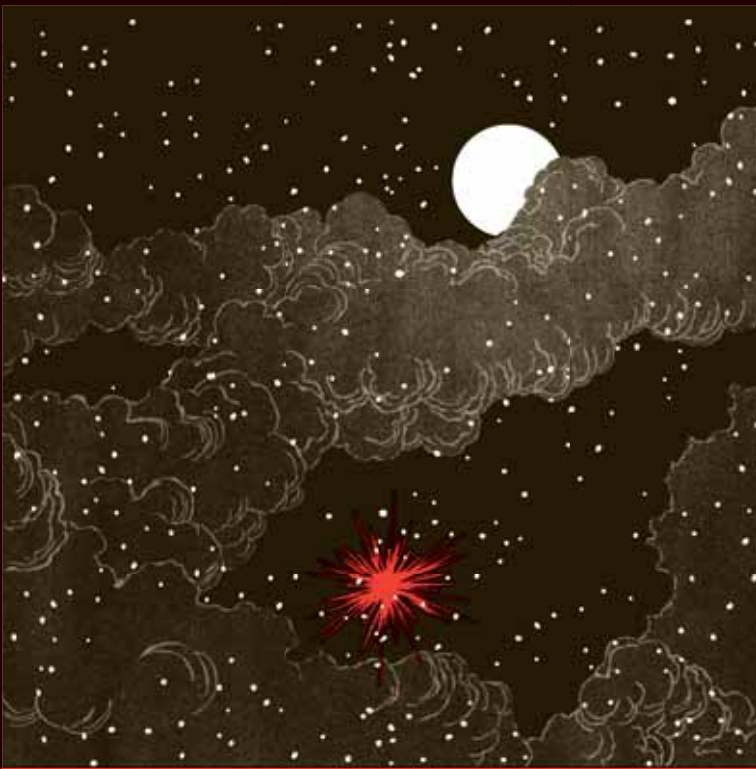

BLUTWURD

F. BORDERS WIT
W. HACHMANN

WUSH+KAY GIBBER

aan
s.m. eisenstein
en a. einstein
fil mcomponist
en wij sgeer
meesters der
verschRikking

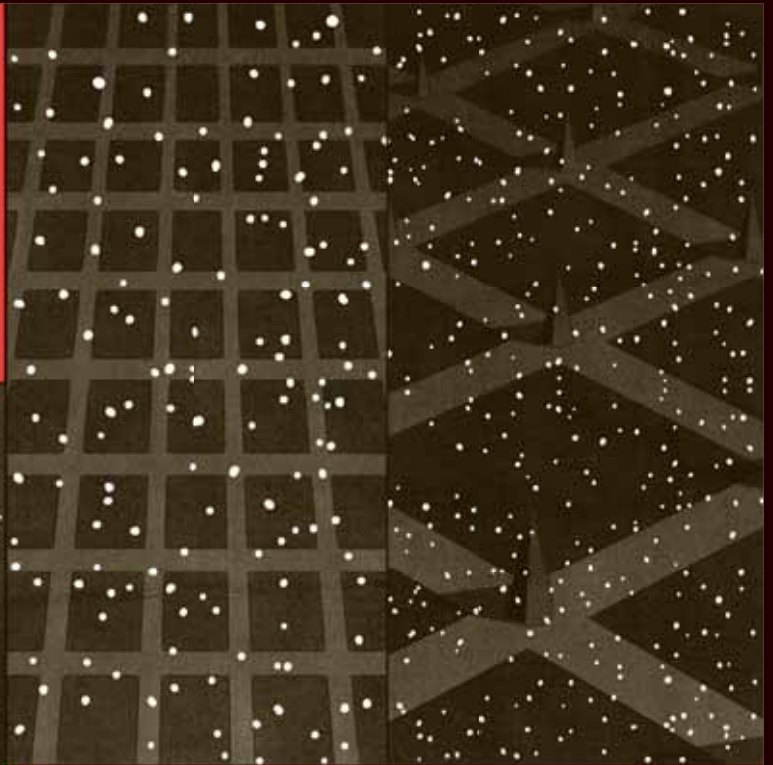

HET VLIEGTUIG GING ZIJN WEG, PULRECHT, EEN ROOD SEINLICHT VOOROP, VERSTERKT DOOR KRISTALLEN PRISMA'S. HET SCHOOT DOOR DE NACHT ALS EEN PUL MET GLOEIENDE PUNT, HET DOEL WAS DE STAD.

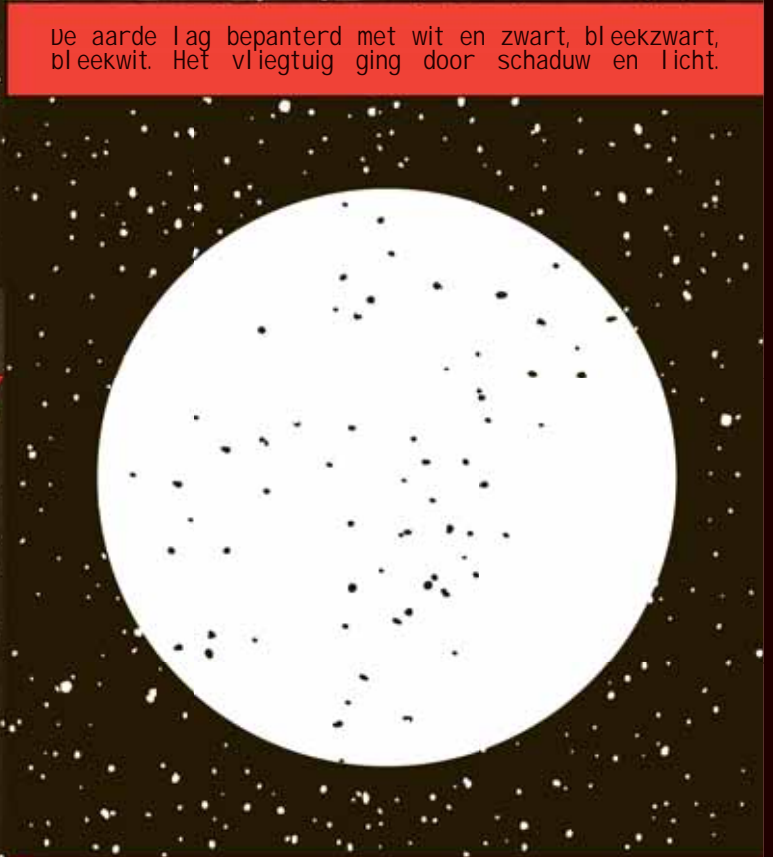

Het vl oog l aag over de bouwl anden. Er waren geen l ichten op de aarde. Er was een overvloed van l icht in de hemel . Daar waar de mens nog geen macht had l eerde de romantiek, wil d en vertoorn d in haar zege.

De stormwolken gingen
geweldig, tregatten van de
nacht, overbespannen met
zeil. De zeilen scheurden.

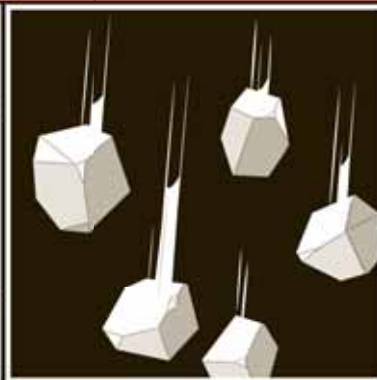
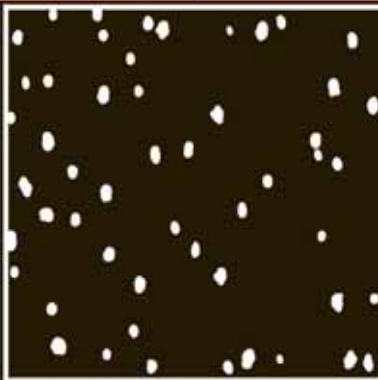

De aarde lag bepanterd met wit en zwart, bleekzwart,
bleekwit. Het vliegtuig ging door schaduw en licht.

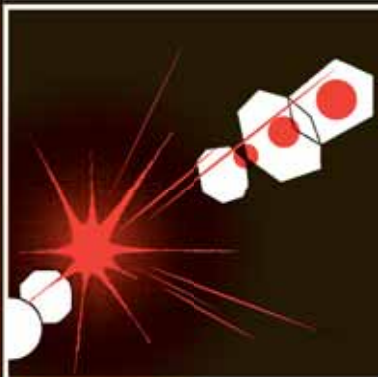

DE MAAN BARSTTE TEVOORSCHYN, LICHTVLOEDEN KWAMEN AF IN
WATERVALLEN. HET RAVIJN VAN DE NACHT STOND VOL WATERVALLEN.

HET VLIEGTUIG MET ZIJN STRAFFE ROBYN ZOCHT DE STAD, DE DORPEN, EENS RUÏNES, WAREN WEGGEVARGD. ER WAS IN DE STAAT VOOR DORPEN GEEN PLAATS, ER WAREN GROTE CENTRALE PUNTEN, HET VLIEGTUIG GING OVER BOUWLAND, DAN OVER WEIDE, DAN OVER BOS. ER WAS GEEN ENKEL LICHT OP DE AARDE, EN DE MAAN WERD OVERWOEKERD.

winterhagel ruiste langs de metalen planken, het steeg voor onzichtbare heuvels op zijn weg naar de noordstad. Even was de nacht vol maakt, – dan, aan de kim, blonk een ROBYN. DIE WEEK NOCH naderde: een vliegtuig dat evenwijldig aind.

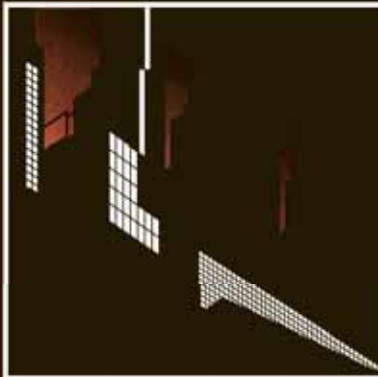

In de donkere cabine rezen passagiers van hun matras. De nacht, leeghagel d maar zwart gebleven, werd voller en voller van rode ogen, onder, boven.

Ergens in een hoek van DE HEMEL, SCHUNBAAR heel hoog, was al s een ENORM STERRENBEELD, DOOR ROOD GLAS BEZIEN. De sterren schoven LANGZAAM DOOREEN.

EEN LUNTJE LICHT ZWOL EN WERD EEN LUCHT-SCHIP WAARVAN ALLE VENSTERS STRAALDEN.

Aan de andere kant bleef lange tijd tuus mel kig licht hangen, en dan brak het open zoal s EEN YSBERG IN ZONNE-SCHUNBREEKT UIT DE MIST.

de Mammoth, het ronkel nieuwe, ronkel ende, grootste luchtschip van de Staat, een stad boven de aarde. De maan brak weer door, maar was nietig bij die nieuwe, allergrootste stralende wereld, al de manen omhoog gehaald, gekoppeld, geketend, dienstbaar met een rustige dienstbaarheid aan de mens.

DE NAAM MAMMOTH WAS TE KLEIN, DE RAAD ZOU HET SCHIP HERDOOPEN IN EEN CYFER, HET CYFER 4. HET CYFER VERBEELDT GEEN AFMETINGEN. HET VLIEGTUIG KOERSTE SCHUIN ONDER DE MAMMOTH HEEN, DIE LANG EEN VEEG GLOED LIET AAN DE KIM. NA DE OVERGANG DIER PLANEET WAS OPEENS DE MACHT VOLLE VAN RODE OGEN

en een andere veeg licht lag recht vooruit, het vliegveld van de hoordstad. Nu was ook DE BODEM VOLGESTOKEN MET DIEPE LICHTEN IN REGELMATIGE RIJEN, EEN RECHTLIJNIGE TEKENING. HET VLEGVELD KWAM IN ZICHT, DIEP OMLAAG, ZIJN EFFEN GRASVIERKANT KRUIJG GROEN IN HET VLOEDLICHT.

zestien meermasten voerden plat rood licht in top, maar ontzaglijk waren de zestien zoeklichten aan de randen in hun betonnen torens,

voetstukken voor zestien kaarsrechte vierkante lichtkolommen die het dak van de nacht torsten. Tussen de kolommen vlogen de roodgesnebde lichtvogels in en uit.

